

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 329

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 64

16 sierpnia 2021

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2021/C 329/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2021/C 329/02	Sprawa C-521/19: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – CB / Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia [Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Kontrola podatkowa – Świadczenie usług w ramach działalności agenta artystycznego – Transakcje podlegające opodatkowaniu VAT – Transakcje niezgłoszone organom podatkowym, w odniesieniu do których nie wystawiono faktury – Oszustwo – Odtworzenie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym – Zasada neutralności VAT – Włączenie VAT do odtworzonej podstawy opodatkowania]	2
2021/C 329/03	Sprawa C-718/19: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle – Belgia) – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL / Conseil des ministres [Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Artykuły 20 i art. 21 TFUE – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Decyzja o zakończeniu pobytu zainteresowanego ze względów porządku publicznego – Środki zapobiegawcze mające na celu uniknięcie ryzyka ucieczki zainteresowanego w terminie wyznaczonym mu na opuszczenie terytorium przyjmującego państwa członkowskiego – Przepisy krajowe podobne do przepisów mających zastosowanie do obywateli państw trzecich na mocy art. 7 ust. 3 dyrektywy 2008/115/WE – Maksymalny okres zatrzymania w celu wydalenia – Przepis krajowy identyczny z przepisem mającym zastosowanie do obywateli państw trzecich]	3

PL

2021/C 329/04	Sprawa C-301/20: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – UE, HC / Vorarlberger Landes- und Hypotheken-Bank AG [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 650/2012 – Europejskie poświadczenie spadkowe – Ważność nieopatrzonego datą ważności poświadzonego odpisu poświadczenia – Artykuł 65 ust. 1 – Artykuł 69 – Skutki, jakie poświadczenie rodzi wobec wymienionych w nim osób, które nie złożyły wniosku o jego wydanie – Artykuł 70 ust. 3 – Moment, w odniesieniu do którego należy dokonać oceny ważności odpisu – Moc dowodowa odpisu]	4
2021/C 329/05	Sprawa C-717/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 października 2020 r. w sprawie T-249/19, Karpeta-Kovalyova/Komisja, wniesione w dniu 28 grudnia 2020 r. przez Marinę Karpetę-Kovalyovą	4
2021/C 329/06	Sprawa C-21/21 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-416/20, REC, Comprojecto Projectos e Construções i in. / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i in., wniesione w dniu 13 stycznia 2021 r. przez Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo	5
2021/C 329/07	Sprawa C-150/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polska) w dniu 5 marca 2021 r. – postępowanie karne przeciwko D. B.	5
2021/C 329/08	Sprawa C-255/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 21 kwietnia 2021 r. – Reti Televisive Italiane SpA (RTI) / Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM	6
2021/C 329/09	Sprawa C-263/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 23 kwietnia 2021 r. – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC) / Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)	7
2021/C 329/10	Sprawa C-292/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 maja 2021 r. – Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE) i in. / Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA) i in.	8
2021/C 329/11	Sprawa C-298/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 10 maja 2021 r. – S.C. Techno-Gaz K.F.T. PAKS / U.A.T. Comuna Dalnic	8
2021/C 329/12	Sprawa C-301/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 11 maja 2021 r. – Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj / YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH	9
2021/C 329/13	Sprawa C-306/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 12 maja 2021 r. – Komisija za zashtita na licznite dannî, Centralna izbiratelna komisija / Koalicija „Demokratska Bylgarija – Obedinenie”	10
2021/C 329/14	Sprawa C-308/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalia) w dniu 14 maja 2021 r. – KU i in. / SATA International – Azores Airlines SA	11

2021/C 329/15	Sprawa C-339/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 31 maja 2021 r. – Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Vodafone Italia SpA / Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri	12
2021/C 329/16	Sprawa C-340/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 2 czerwca 2021 r. – VB / Nacionalna agencija za prichodite	12
2021/C 329/17	Sprawa C-391/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) z dnia 5 maja 2021 r. w sprawie T-695/19, Enrico Falqui / Parlament Europejski, wniesione w dniu 24 czerwca 2021 r. przez Enrico Falqui	13
2021/C 329/18	Sprawa C-401/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 kwietnia 2021 r. w sprawie T-543/19, Rumunia / Komisja, wniesione w dniu 29 czerwca 2021 r. przez Rumunię	15
Sąd		
2021/C 329/19	Sprawa T-226/18: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Global Silicones Council i in. / Komisja [REACH – Aktualizacja załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 określającego ograniczenia dotyczące produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych niebezpiecznych substancji, preparatów i wyrobów – Ograniczenia dotyczące oktametylocyklotetrasiloksanu (D4) i dekametylocyklopentasiloksanu (D5) – Oczywisty błąd w ocenie – Załącznik XIII do rozporządzenia nr 1907/2006 – Klasyfikacja na podstawie analizy ciężaru dowodów – Artykuł 68 rozporządzenia nr 1907/2006 – Niedopuszczalne ryzyko – Proporcjonalność – Istotne wymogi proceduralne]	16
2021/C 329/20	Sprawa T-519/18: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Global Silicones Council i in. / ECHA [REACH – Ustalenie listy substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 – Wpisanie oktametylocyklotetrasiloksanu (D4), dekametylocyklopentasiloksanu (D5) i dodekametylocykloheksasiloksanu (D6) – Artykuły 57 i 59 rozporządzenia nr 1907/2006 – Załącznik XIII do rozporządzenia nr 1907/2006 – Klasyfikacja na podstawie analizy ciężaru dowodów – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność]	17
2021/C 329/21	Sprawa T-17/19: Wyrok Sądu z dnia 3 lutego 2021 r. – Moi / Parlament [Prawo instytucjonalne – Parlament – Mobbing – Decyzje przewodniczącego Parlamentu stwierdzające zaistnienie mobbingu wobec dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz nakładające na posła do Parlamentu Europejskiego sankcję w postaci utraty prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres 12 dni – Artykuły 11 i 166 regulaminu Parlamentu – Wewnętrzne postępowanie odwoławcze – Decyzja prezydium Parlamentu utrzymująca w mocy nałożoną sankcję – Artykuł 167 regulaminu Parlamentu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Termin do wniesienia skargi – Dopuszczalność – Prawo do obrony – Odpowiedzialność pozaumowna]	18
2021/C 329/22	Sprawa T-265/19: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Włochy / Komisja [EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Włochy – Rozliczanie rachunków – Rozliczenie zgodności – Korekty finansowe – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Ryzyko poniesienia szkody finansowej – Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 – Rozporządzenie (WE) nr 885/2006 – Pierwsze ustalenie administracyjne lub sądowe – Istnienie nieprawidłowości]	18
2021/C 329/23	Sprawa T-624/19: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Welter's / EUIPO (Kształt uchwytu z włosiem) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt uchwytu z włosiem – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	19

2021/C 329/24	Sprawa T-635/19: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i in. / Komisja [Odpowiedzialność pozaumowna – Pomoc państwa – Sektor bankowy – Projekt dokapitalizowania przez konsorcjum bankowe prawa prywatnego na rzecz jednego z jego członków – Zatwierdzenie interwencji przez bank centralny państwa członkowskiego – Odstąpienie od ratowania i wszczęcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Dyrektywy 2014/49/WE i 2014/59/UE – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Żądania udzielenia informacji i zajęcia stanowiska przez Komisję na etapie wstępnego postępowania wyjaśniającego – Brak związku przyczynowego]	20
2021/C 329/25	Sprawa T-668/19: Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Ardagh Metal Beverage Holdings / EUIPO (Kombinacja dźwięków towarzyszących otwieraniu puszki napoju gazowanego) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie unijnego znaku towarowego tworzonego przez kombinację dźwięków towarzyszących otwieraniu puszki napoju gazowanego – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	20
2021/C 329/26	Sprawa T-15/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Skyliners / EUIPO – Sky (SKYLINERS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie unijnego słownego znaku towarowego „SKYLINERS” – Wcześniejsze unijne słowne znaki towarowe „SKY” – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 41 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 46 ust. 1 lit. a) rozporządzenia(UE) 2017/1001] – Uprawnienie do wniesienia sprzeciwu]	21
2021/C 329/27	Sprawa T-204/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Zoom / EUIPO – Facetec (ZOOM) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy ZOOM – Wcześniejsze, graficzny i słowny, unijne znaki towarowe ZOOM – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	22
2021/C 329/28	Sprawa T-227/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Biovene Cosmetics / EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BIOVÈNE BARCELONA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BIORENE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	22
2021/C 329/29	Sprawa T-232/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Biovene Cosmetics / EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BIOVÈNE – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BIORENE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	23
2021/C 329/30	Sprawa T-267/20: Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Arbusow / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Spoczywający na Radzie obowiązek zweryfikowania, czy decyzja organu państwa trzeciego została podjęta z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej]	23
2021/C 329/31	Sprawa T-268/20: Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Pszonka / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Spoczywający na Radzie obowiązek zweryfikowania, czy decyzja organu państwa trzeciego została podjęta z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej]	24
2021/C 329/32	Sprawa T-269/20: Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Pszonka / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Spoczywający na Radzie obowiązek zweryfikowania, czy decyzja organu państwa trzeciego została podjęta z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej]	25

2021/C 329/33	Sprawa T-285/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – MCM Products / EUIPO – The Nomad Company (NOMAD) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy NOMAD – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter odróżniający – Brak charakteru opisowego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	26
2021/C 329/34	Sprawa T-290/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Ceramica Flaminia / EUIPO – Ceramica Cielo (goclean) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy goclean – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Badanie stanu faktycznego z urzędu – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania – Artykuł 52 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 59 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001)]	26
2021/C 329/35	Sprawa T-362/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Acciona / EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy REACCIONA – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001] – Istnienie krajowego postępowania sądowego – Brak uzasadnionego powodu nieużywania]	27
2021/C 329/36	Sprawa T-373/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Framery / EUIPO – Smartblock (Budynek przenośny) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający budynek przenośny – Wcześniejsze wzory – Dowód ujawnienia – Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Podstawa unieważnienia – Brak indywidualnego charakteru – Brak innego całościowego wrażenia – Artykuł 6 ust. 1 lit. b) i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002 – Obowiązek uzasadnienia]	28
2021/C 329/37	Sprawa T-464/20: Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Eggy Food / EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego YOUR DAILY PROTEIN – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	28
2021/C 329/38	Sprawa T-501/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Makk / EUIPO – Ubaty Luxury Cosmetics (PANTA RHEI) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy PANTA RHEI – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy PANTA RHEI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	29
2021/C 329/39	Sprawa T-531/20: Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Wolf Oil / EUIPO – Rolf Lubricants (ROLF) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy ROLF – Wcześniejszy międzynarodowy znak towarowy Wolf – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym]	29
2021/C 329/40	Sprawa T-311/21: Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2021 r. – SV / EBI	30
2021/C 329/41	Sprawa T-322/21: Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – TB / ENISA	31
2021/C 329/42	Sprawa T-340/21: Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2021 r. – Ryanair / Komisja	32
2021/C 329/43	Sprawa T-342/21: Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2021 r. – Bambu Sales / EUIPO (BAMBU)	33
2021/C 329/44	Sprawa T-343/21: Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2021 r. – Hewlett Packard Enterprise Development / EUIPO – Aruba (ARUBA)	33
2021/C 329/45	Sprawa T-344/21: Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2021 r. – Plusmusic / EUIPO – Groupe Canal + (+music)	34
2021/C 329/46	Sprawa T-345/21: Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2021 r. – Hewlett Packard Enterprise Development / EUIPO – Aruba (ARUBA NETWORKS)	35

2021/C 329/47	Sprawa T-346/21: Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2021 r. – Hecht Pharma / EUIPO – Gufic Biosciences (Gufic)	36
2021/C 329/48	Sprawa T-354/21: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2021 r. – ClientEarth / Komisja	36
2021/C 329/49	Sprawa T-355/21: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2021 r. – Polo Club Düsseldorf / EUIPO – Company Bridge and Life (POLO CLUB DÜSSELDORF EST. 1976)	37
2021/C 329/50	Sprawa T-356/21: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2021 r. – Future Motion / EUIPO – El Corte Inglés (HYPERCORE)	38
2021/C 329/51	Sprawa T-357/21: Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2021 r. – Jose A. Alfonso Arpon / EUIPO – Puma (PLUMAFlex by Roal)	38
2021/C 329/52	Sprawa T-367/21: Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2021 r. – Sushi&Food Factor / EUIPO (READY 4YOU)	39
2021/C 329/53	Sprawa T-370/21: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2021 r. – Biogena / EUIPO – Alter Farmacia (NUTRIFEN AGNUBALANCE)	40
2021/C 329/54	Sprawa T-372/21: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2021 r. – Sympatex Technologies / EUIPO – Liwe Española (Sympathy Inside)	41
2021/C 329/55	Sprawa T-374/21: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2021 r. – documentus Deutschland / EUIPO – Reisswolf (REISSWOLF)	41
2021/C 329/56	Sprawa T-375/21: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2021 r. – Leinfelder Uhren München/EUIPO – Schafft (Przedstawienie figury geometrycznej)	42
2021/C 329/57	Sprawa T-381/21: Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2021 r. – D&A Pharma / EMA	43
2021/C 329/58	Sprawa T-382/21: Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2021 r. – the airscreen company / EUIPO – Moviescreens Rental (airscreen)	44

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2021/C 329/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 320 z 9.8.2021

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 310 z 2.8.2021

Dz.U. C 297 z 26.7.2021

Dz.U. C 289 z 19.7.2021

Dz.U. C 278 z 12.7.2021

Dz.U. C 263 z 5.7.2021

Dz.U. C 252 z 28.6.2021

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – CB / Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia

(Sprawa C-521/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Kontrola podatkowa – Świadczenie usług w ramach działalności agenta artystycznego – Transakcje podlegające opodatkowaniu VAT – Transakcje niezgłoszone organom podatkowym, w odniesieniu do których nie wystawiono faktury – Oszustwo – Odtworzenie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym – Zasada neutralności VAT – Włączenie VAT do odtworzonej podstawy opodatkowania]

(2021/C 329/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CB

Strona przeciwna: Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a w szczególności jej art. 73 i 78, w świetle zasady neutralności podatku od wartości dodanej (VAT), należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy podatnicy VAT w wyniku oszustwa nie zgłosili administracji podatkowej zaistnienia transakcji, nie wystawili faktur ani nie wskazali dochodów osiągniętych przy tej transakcji w deklaracji dotyczącej podatków bezpośrednich, odtworzenie przez dane organy podatkowe w ramach kontroli takiej deklaracji kwot zapłaconych i otrzymanych przy rozpatrywanej transakcji należy uznać za cenę, która zawiera już podatek VAT, chyba że zgodnie z prawem krajowym podatnicy mają możliwość późniejszego przeniesienia i odliczenia VAT, o którym mowa, niezależnie od oszustwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle – Belgia) – *Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL / Conseil des ministres*

(Sprawa C-718/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Artykuły 20 i art. 21 TFUE – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Decyzja o zakończeniu pobytu zainteresowanego ze względów porządku publicznego – Środki zapobiegawcze mające na celu uniknięcie ryzyka ucieczki zainteresowanego w terminie wyznaczonym mu na opuszczenie terytorium przyjmującego państwa członkowskiego – Przepisy krajowe podobne do przepisów mających zastosowanie do obywateli państw trzecich na mocy art. 7 ust. 3 dyrektywy 2008/115/WE – Maksymalny okres zatrzymania w celu wydalenia – Przepis krajowy identyczny z przepisem mającym zastosowanie do obywateli państw trzecich]

(2021/C 329/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Strona pozwana: Conseil des ministres

Sentencja

Wykładni art. 20 i 21 TFUE oraz dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy dokonywać w ten sposób, że:

- nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje wobec obywateli Unii i członków ich rodzin, w okresie wyznaczonym im na opuszczenie terytorium przyjmującego państwa członkowskiego w następstwie wydania wobec nich decyzji o wydaleniu ze względów porządku publicznego lub w trakcie przedłużenia tego okresu, przepisy mające na celu uniknięcie ryzyka ucieczki tych osób, które to przepisy są podobne do przepisów, które w odniesieniu do obywateli państw trzecich stanowią transpozycję do prawa krajowego art. 7 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, pod warunkiem, że te pierwsze przepisy przestrzegają przewidzianych w art. 27 dyrektywy 2004/38 zasad ogólnych i że nie są mniej korzystne niż drugie; oraz
- stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które stosuje wobec obywateli Unii i członków ich rodzin, którzy po upływie wyznaczonego okresu lub w trakcie przedłużenia tego okresu nie zastosowali się do wydanej wobec nich decyzji o wydaleniu ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, mający na celu zapewnienie wydalenia środków detencyjny w maksymalnym wymiarze ośmiu miesięcy, identycznym z wymiarem mającym w prawie krajowym zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie zastosowali się do decyzji nakazującej powrót wydanej z takich samych względów na podstawie art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – UE, HC / Vorarlberger Landes- und Hypotheken-Bank AG

(Sprawa C-301/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 650/2012 – Europejskie poświadczenie spadkowe – Ważność nieopatrzonych datą ważności poświadczanego odpisu poświadczenia – Artykuł 65 ust. 1 – Artykuł 69 – Skutki, jakie poświadczenie rodzi wobec wymienionych w nim osób, które nie złożyły wniosku o jego wydanie – Artykuł 70 ust. 3 – Moment, w odniesieniu do którego należy dokonać oceny ważności odpisu – Moc dowodowa odpisu]

(2021/C 329/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UE, HC

Strona przeciwna: Vorarlberger Landes- und Hypotheken-Bank AG

przy udziale: masy spadkowej VJ

Sentencja

- 1) Artykuł 70 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego należy interpretować w ten sposób, że poświadczony odpis europejskiego poświadczenia spadkowego zawierający wzmiankę „na czas nieokreślony” jest ważny przez okres sześciu miesięcy od momentu jego wydania i rodzi skutki w rozumieniu art. 69 tego rozporządzenia, jeżeli ów odpis był ważny w momencie przedstawienia go po raz pierwszy właściwemu organowi.
- 2) Artykuł 65 ust. 1 rozporządzenia nr 650/2012 w związku z art. 69 ust. 3 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że europejskie poświadczenie spadkowe rodzi skutki wobec wszystkich osób, które są w nim imiennie wymienione, nawet jeśli same nie wystąpiły one o jego wydanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 21.9.2020.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 października 2020 r. w sprawie T-249/19, Karpeta-Kovalyova/Komisja, wniesione w dniu 28 grudnia 2020 r. przez Marinę Karpetę-Kovalyovą

(Sprawa C-717/20 P)

(2021/C 329/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Marina Karpeta-Kovalyova (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) oddalił odwołanie jako oczywiście bezzasadne i obciążył wnoszącego odwołanie własnymi kosztami.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-416/20, REC, Comprojecto Projectos e Construções i in. / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i in., wniesione w dniu 13 stycznia 2021 r. przez Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo

(Sprawa C-21/21 P)

(2021/C 329/06)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (przedstawiciel: Me Ribeiro, avocat)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejski Bank Centralny

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) orzekł, że odwołanie jest oczywiście niedopuszczalne i że wnoszące odwołanie pokrywają koszty własne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polska) w dniu 5 marca 2021 r. – postępowanie karne przeciwko D. B.

(Sprawa C-150/21)

(2021/C 329/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Strona w postępowaniu głównym

D. B.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy orzeczenie nakładające karę pieniężną wydane przez niderlandzki centralny organ administracyjny wyznaczony na podstawie art. 2 decyzji ramowej 2005/214/WSiSW z dnia 24.02.2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania orzeczeń do kar o charakterze pieniężnym⁽¹⁾, od którego odwołanie przysługuje do prokuratury, podlegającej organizacyjnie Ministerstwu Sprawiedliwości, spełnia kryteria „orzeczenia od którego przysługuje odwołanie do sądu właściwego w sprawach karnych” w rozumieniu art. 1 a) ii) decyzji ramowej?
- 2) Czy kryterium, aby orzeczenie nakładające karę pieniężną podlegało zaskarżeniu do „sądu właściwego w sprawach karnych” można uznać za spełnione w sytuacji, gdy złożenie odwołania do sądu rejonowego jest możliwe dopiero na dalszym etapie postępowania, tj. po jego negatywnym rozpatrzeniu przez prokuratora, a ponadto wiąże się w niektórych przypadkach z koniecznością wniesienia opłaty stanowiącej równowartość nałożonej kary?

⁽¹⁾ Decyzja Ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym; Dz. U.2005, L 76 s. 16–30.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 21 kwietnia 2021 r. – Reti Televisive Italiane SpA (RTI) / Autorità per le Garanzie nelle
Comunicazioni – AGCOM**

(Sprawa C-255/21)

(2021/C 329/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Reti Televisive Italiane SpA (RTI)

Strona przeciwna: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów przepisów Unii dotyczących ograniczenia czasu reklamowego, przy uwzględnieniu ogólnej wagi nadawanej przez prawo [Unii Europejskiej] pojęciu grupy lub pojedynczego podmiotu gospodarczego, wynikającemu z licznych źródeł prawa antymonopolowego (mianowicie, w niniejszym przypadku, z motywu 43 dyrektywy 2018/1808/UE⁽¹⁾ i z nowego brzmienia art. 23 dyrektywy 2010/13/[UE]⁽²⁾), z zastrzeżeniem istniejącej we włoskim prawie krajowym różnicy w koncesjach, jaką art. 5 ust. 1 lit. b) dekretu ustawodawczego nr 177/[2005] przewiduje między nadawcami telewizyjnymi i radiowymi, można stosować jako zgodną z prawem Unii wykładnię prawa krajowego w dziedzinie radiofonii i telewizji, która wnioskuje z art. 1 ust. 1 lit. a) tegoż dekretu ustawodawczego nr 177/[2005], w obecnie obowiązującym brzmieniu zmienionym z dniem 30 marca 2010 r. (w wykonaniu dyrektywy 2007/65/WE⁽³⁾), że proces konwergencji pomiędzy różnymi formami łączności (łączność elektroniczna, publikacje, w tym publikacje cyfrowe, oraz Internet we wszystkich jego zastosowaniach) zachodzi a fortiori pomiędzy dostawcami mediów telewizyjnych i radiowych, zwłaszcza jeśli wchodzi już oni w skład grup przedsiębiorstw powiązanych między sobą, i obowiązuje powszechnie, z wynikającymi z tego konsekwencjami dla wykładni art. 38 ust. 6 ww. dekretu ustawodawczego, tak iż nadawcą może być również grupa jako pojedynczy podmiot gospodarczy, czy też przeciwnie, zgodnie z przypominanymi zasadami Unii, zważywszy na autonomiczność zakazu przekraczania czasu reklamowego w stosunku do ogólnego prawa antymonopolowego, nie należy przypisywać żadnej wagi – przed 2018 r. – grupom i wspomnianemu procesowi konwergencji i tak zwanej działalności intermedialnej, biorąc zatem pod uwagę, do celów obliczenia ograniczenia czasu reklamowego, tylko pojedynczego nadawcę, nawet jeśli należy on do grupy (ten aspekt jest wspomniany jedynie w wersji skonsolidowanej art. 23 dyrektywy 2010/13/[UE], będącej wynikiem przyjęcia dyrektywy 2018/1808/UE)?
- 2) Czy w świetle przypominanych zasad prawa Unii w zakresie grup i przedsiębiorstwa jako jedyne podmiotu gospodarczego, do celów zakazu przekraczania ograniczeń czasu reklamowego i wspomnianego kolejnego brzmienia tekstów wyżej wspomnianego art. 23, z zastrzeżeniem wyżej wspomnianej różnicy pomiędzy koncesjami, istnieje możliwość wywnioskowania również z antykonkurencyjnego uregulowania [zintegrowanego systemu łączności] zawartego w art. 43 dekretu ustawodawczego 177/[2005], wagi pojęcia grupowego „dostawcy usług medialnych” (lub, według wnoszącej odwołanie, grupowego nadawcy) do celów wykluczenia intermedialnych informacji promocyjnych w ramach jednej grupy z ograniczeń czasu reklamowego zgodnie z art. 38 ust. 6 dekretu ustawodawczego [nr 177/2005] czy też przeciwnie, ową wagę należy wykluczyć przed 2018 r., ze względu na autonomiczność antymonopolowego prawa telewizyjnego w stosunku do uregulowania ograniczeń czasu reklamowego?
- 3) Czy nowe brzmienie art. 23 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2010/13/UE stanowi uznanie istniejącej wcześniej w prawie antymonopolowym zasady dotyczącej ogólnej wagi grup, czy też ma charakter innowacyjny, i czy wobec tego, w pierwszym przypadku, opisuje rzeczywistość prawną już właściwą prawu Unii – obejmującą zatem niniejszą sprawę, poprzedzającą wspomniane nowe brzmienie i warunkującą wykładnię dokonywaną przez [krajowe organy regulacyjne] poprzez narzucenie im w każdym wypadku uznania pojęcia grupowego „dostawcy usług medialnych” – bądź też czy, w drugim przypadku, innowacyjność ta sprzeciwia się uznaniu wagi grup spółek w sprawach zapoczątkowanych przed jego wprowadzeniem, ponieważ nie ma ono zastosowania *ratione temporis* do okoliczności faktycznych zaistniałych przed jego wprowadzeniem ze względu na jego innowacyjny zakres?

- 4) Czy, w każdym razie i niezależnie od systemu koncesji ustanowionego w art. 5 dekretu ustawodawczego nr 177/2005 oraz nowego brzmienia art. 23 wprowadzonego w 2018 r., a więc w przypadku, gdyby nowy przepis nie stanowił uznania istniejącego stanu rzeczy, lecz miał charakter innowacyjny, czego dotyczy pytanie c), stosunki integracyjne pomiędzy telewizją i radiofonią, postrzegane ogólnie w prawie antymonopolowym, ze względu na ogólność i przekrojowość pojęć podmiotu gospodarczego i grupy stanowią klucz pozwalający dokonać wykładni ograniczeń czasu reklamowego, które są zatem w każdym razie uregulowane z dorozumianym odniesieniem do przedsiębiorstwa grupowego (lub, bardziej precyzyjnie, do stosunków kontroli pomiędzy przedsiębiorstwami należącymi do grupy) i do funkcjonalnej jedności tych przedsiębiorstw, w celu promowania audycji pomiędzy telewizją a radiofonią w ramach grupy [brak fragmentu zdania], czy wspomniane stosunki integracyjne są nieistotne w zakresie ograniczeń czasu reklamowego, a zatem należy przyjąć, że „własne” audycje, o których mowa w art. 23 (pierwotne brzmienie), są takimi jako należące do jednego nadawcy, który je promuje, nie zaś do grupy spółek jako całości, ponieważ wspomniane uregulowanie jest samoistnym przepisem, który nie dopuszcza żadnej systemowej wykładni rozszerzającej go na grupy rozumiane jako pojedynczy podmiot gospodarczy?
- 5) Czy wreszcie art. 23 w pierwotnym brzmieniu, nawet jeśli nie należy interpretować go jako przepisu, który powinien być odczytywany na gruncie prawa antymonopolowego, należy w każdym razie rozumieć jako przepis motywacyjny, opisujący szczególną cechę promocji, która ma charakter czysto informacyjny i nie ma na celu nakłonienia nikogo do zakupu towarów i usług innych niż promowane audycje, a zatem powinien być rozumiany jako wyłączony z zakresu stosowania uregulowań dotyczących czasu reklamowego, a więc mający zastosowanie, w zakresie przedsiębiorstw należących do tej samej grupy, w każdym przypadku zintegrowanej promocji intermedialnej, czy też należy rozumieć go jako uregulowanie o charakterze derogacyjnym i wyjątkowym w stosunku do obliczania czasu reklamowego, a zatem podlegające wąskiej wykładni?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz.U. 2018, L 303, s. 69)
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. 2010, L 95, s. 1).
- (³) Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. 2007, L 332, s. 27)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 23 kwietnia 2021 r. – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC) / Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Sprawa C-263/21)

(2021/C 329/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Druga strona postępowania: Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sposób, w jaki został określony skład osoby prawnej, o której mowa w ust. 10 nowego art. 25 Ley de Propiedad Intelectual (ustawy o własności intelektualnej), jest zgodny z dyrektywą 2001/29/WE⁽¹⁾ lub, bardziej ogólnie, z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy okoliczność, że w przepisach krajowych przyznano wspomnianej osobie prawnej uprawnienia do żądania przedstawienia informacji, w tym informacji dotyczących rachunkowości, od osób, które zwracają się do niej z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o zwolnieniu z obowiązku zapłaty rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, jest zgodna z dyrektywą 2001/29/WE lub z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 maja 2021 r. – Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE) i in. / Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA) i in.

(Sprawa C-292/21)

(2021/C 329/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE), UTE CNAE-ITT-FORMASTER-ECT

Druga strona postępowania: Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA), Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

Czy przepis krajowy, na podstawie którego udzielenie zamówienia na prowadzenie kursów uświadamiających i reedukacyjnych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego w celu odzyskania punktów związanych z prawem jazdy powinno nastąpić w drodze koncesji na świadczenie usług publicznych, jest zgodny z dyrektywą 2006/123/WE⁽¹⁾ lub ewentualnie z innymi przepisami lub zasadami prawa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, S. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 10 maja 2021 r. – S.C. Techno-Gaz K.F.T. PAKS / U.A.T. Comuna Dalnic

(Sprawa C-298/21)

(2021/C 329/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę o wznowienie postępowania i strona pozwana w pierwszej instancji: S.C. Techno-Gaz K.F.T. PAKS

Strona przeciwna w postępowaniu o wznowienie postępowania i strona powodowa w pierwszej instancji: U.A.T. Comuna Dalnic

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada swobody świadczenia usług ustanowiona w art. 56 TFUE, art. 25 dyrektywy 2004/18 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r.⁽¹⁾, oraz zasada wolnej i uczciwej konkurencji między wykonawcami i zasada proporcjonalności, które to zasady są nieodzownie związane z prawem Unii Europejskiej, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym w dziedzinie zamówień publicznych, takim jak przepisy rumuńskie przewidziane w art. 96 ust. 1 [Hotărârea Guvernului – dekretu rządu] nr 925/2006, który stanowi, że w przypadku gdy niektóre części umowy o udzielenie zamówienia publicznego mają być wykonane przez jednego lub więcej podwykonawców, przedstawione umowy muszą być zgodne z ofertą i stanowią integralną część umowy o udzielenie zamówienia publicznego, jako załącznik, interpretowanej w ten sposób, że usługi zlecone w ramach podwykonawstwa muszą być świadczone w takiej samej wartości/za taką samą cenę jak cena uzgodniona w umowie głównej w odniesieniu do danych usług?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004 L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 11 maja 2021 r. – Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj / YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

(Sprawa C-301/21)

(2021/C 329/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj

Druga strona postępowania: YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

Inni uczestnicy postępowania: Tribunalul Cluj, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy, o których mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, gwarantujące postępowanie sądowe dla „wszystkich osób, które uważają się za pokrzywdzone w związku z naruszeniem wobec nich zasady równego traktowania”, jak również te zawarte w art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, które gwarantują każdemu prawo do „skutecznego środka prawnego [i] sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy”, należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak ten, o którym mowa w art. 211 lit. c Legea dialogului social nr. 62/2011 (rumuńskiej ustawy nr 62/2011 regulującej dialog między partnerami społecznymi), który przewiduje, że trzyletni okres na wniesienie powództwa o odszkodowanie rozpoczyna bieg „od dnia powstania szkody”, niezależnie od tego, czy powodowie posiadali wiedzę o wystąpieniu szkody (i jej zakresie)?
- 2) Czy przepisy, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, a także te zawarte w art. 3 ust. 1 lit. c) in fine dyrektywy [2000/78] należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak ten zawarty w art. 1 ust. 2 Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (rumuńskiej ustawy ramowej nr 330 z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie jednolitych wynagrodzeń pracowników opłacanych przez Skarb Państwa), zgodnie z interpretacją wyroku nr 7/2019 (opublikowanego w Monitorul Oficial al României – Dzienniku Urzędowym Rumunii – nr 343/06.05.2019), wydanego przez Înalta Curte de Casație și Justiție (rumuński najwyższy sąd kasacyjny) przy rozstrzyganiu apelacji w interesie prawa, w okolicznościach, w których powodowi nie przysługiwało ustawowe prawo do żądania podwyższenia wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w momencie obejmowania stanowiska sędziego w dacie następującej po wejściu w życie ustawy [nr] 330/2009, stanowiącej akt prawny wyraźnie przewidujący, że prawami w zakresie wynagrodzenia są i pozostają wyłącznie te przewidziane w [rzeczonej] ustawie, co doprowadziło do powstania dyskryminacji w zakresie wynagrodzenia względem ich kolegów, opartej również na kryterium wieku, co w rzeczywistości oznacza, że tylko

najstarsi sędziowie, którzy rozpoczęli służbę przed styczniem 2010 r. (i którzy w okresie pomiędzy 2006 a 2009 rokiem skorzystali z wyroków, których sentencja podlegała w 2019 r. interpretacji na mocy wyroku nr 7/2019 [Înalta Curte de Casație și Justiție (rumuńskiego najwyższego sądu kasacyjnego)] skorzystali z retroaktywnej wypłaty praw w zakresie wynagrodzenia (podobnych do tych dochodzonych w drodze powództwa sądowego, będącego przedmiotem niniejszego postępowania), w grudniu 2019 r./styczniu 2020 r., za okres od 2010 r. do 2015 r., chociaż w tym okresie również powodowie pełnili funkcję sędziów, wykonywali te same czynności zawodowe, w tych samych warunkach i w tej samej instytucji?

- 3) Czy przepisy dyrektywy [2000/78] należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie dyskryminacji jedynie wtedy, gdy jest ona oparta na jednym z kryteriów, o których mowa w art. 1 tej dyrektywy lub, przeciwnie, przepisy takie, ewentualnie uzupełnione innymi przepisami prawa unijnego, co do zasady stoją na przeszkodzie odmiennemu traktowaniu pracowników w zakresie wynagrodzenia, jeżeli wykonują tę samą pracę, dla tego samego pracodawcy, [w] tym samym okresie i na tych samych warunkach?

(¹) Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen
administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 12 maja 2021 r. – Komisja za zasztita na licznite dannii,
Centralna izbiratelna komisija / Koalicija „Demokraciczna Byłgarija – Obedinenie”**

(Sprawa C-306/21)

(2021/C 329/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Komisja za zasztita na licznite dannii, Centralna izbiratelna komisija

Strona przeciwna: Koalicija „Demokraciczna Byłgarija – Obedinenie”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (¹) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on stosowania tego rozporządzenia w odniesieniu do danej pozornej czysto wewnętrznej sytuacji, takiej jak przeprowadzenie wyborów do zgromadzenia narodowego, gdy przedmiotem ochrony są dane osobowe osób będących obywatelami Unii Europejskiej i gdy czynności związane z przetwarzaniem danych nie polegają jedynie na gromadzeniu tych danych w kontekście danej działalności?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy zakończenie działalności związanej z przeprowadzeniem wyborów do zgromadzenia narodowego (pozornie nieobjętych zakresem stosowania prawa Unii) zwalnia administratorów – przetwarzających i przechowujących dane osobowe osób – z ich obowiązków określonych w rozporządzeniu jako jedyne sposoby ochrony danych osobowych obywateli Unii Europejskiej na poziomie unijnym? Czy możliwość stosowania rozporządzenia jest uzasadniona jedynie działalnością, w ramach której ustanowiono lub, odpowiednio, zgromadzono dane osobowe, z czego wynika również wniosek dotyczący prekluzji możliwości jego dalszego stosowania?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 6 [ust. 1] lit. e) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych i zasada proporcjonalności, określona w motywach 4 i 129 ogólnego rozporządzenia, dopuszczają dany krajowy środek regulacyjny wykonujący rozporządzenie, taki jak rozpatrywany, który z góry zakazuje i ogranicza możliwość dokonywania jakiegokolwiek nagrania wideo przy przeliczaniu wyników wyborów w lokalach wyborczych, ponieważ nie dopuszcza dyferencjacji i regulowania odrębnych elementów procesu dokonywania nagrania wideo i uniemożliwia osiągnięcie celów rozporządzenia – ochrony danych osobowych – za pomocą innych środków?

- 4) Alternatywnie i w kontekście zakresu stosowania prawa Unii Europejskiej – przy przeprowadzaniu wyborów lokalnych i wyborów do Parlamentu Europejskiego – czy art. 6 [ust. 1] lit. e) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych i zasada proporcjonalności, określona w motywach 4 i 129 ogólnego rozporządzenia, dopuszczają dany krajowy środek regulacyjny dotyczący stosowania rozporządzenia, taki jak rozpatrywany, który z góry zakazuje i ogranicza możliwość dokonywania jakiegokolwiek nagrania wideo przy przeliczaniu wyników wyborów w lokalach wyborczych, ponieważ nie wdraża, ani nawet nie dopuszcza, dyferencjacji i regulowania odrębnych elementów procesu dokonywania nagrania wideo i uniemożliwia osiągnięcie celów rozporządzenia – ochrony danych osobowych – za pomocą innych środków?
- 5) Czy art. 6 ust. 1 lit. e) ogólnego rozporządzenia dopuszcza kwalifikowanie czynności związanych z ustaleniem zgodnego z prawem przebiegu i przeliczania wyników przeprowadzonych wyborów jako zadania objętego interesem publicznym, uzasadniającego określoną, podlegającą wymogowi proporcjonalności ingerencję – w stosunku do danych osobowych – osób obecnych w lokalach wyborczych, gdy osoby te pełnią urzędową, publiczną, ustawowo regulowaną funkcję?
- 6) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy ochrona danych osobowych dopuszcza ustanowienie krajowego regulacyjnego zakazu gromadzenia i przetwarzania danych osobowych, ograniczającego możliwość dokonywania równoległych czynności związanych ze sporządzaniem nagrań wideo w odniesieniu do materiałów, obiektów i przedmiotów niezawierających danych osobowych, gdy istnieje potencjalna możliwość zgromadzenia w procesie dokonywania nagrań wideo również danych osobowych nagranych obecnych w lokalu wyborczym osób wykonujących w danym momencie czynności w interesie publicznym?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalia) w dniu 14 maja 2021 r. – KU i in. / SATA International – Azores Airlines SA

(Sprawa C-308/21)

(2021/C 329/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KU, OP, GC

Strona pozwana: SATA International – Azores Airlines SA

Pytanie prejudycjalne

Czy opóźnienie o ponad trzy godziny albo odwołanie lotu spowodowane awarią w dostawie paliwa w porcie lotniczym wylotu, w wypadku gdy ten port lotniczy jest odpowiedzialny za zarządzanie systemem paliwowym, stanowi „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu i w świetle skutków art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 31 maja 2021 r. – Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Vodafone Italia SpA / Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri

(Sprawa C-339/21)

(2021/C 329/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Vodafone Italia SpA

Druga strona postępowania: Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 18, 26, 49, 54 i 55 TFUE, art. 3 i 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r.⁽¹⁾, a także art. 16 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej sprzeciwiają się przepisom krajowym, które delegując organom administracyjnym zadanie ustalenia wynagrodzenia należnego operatorom telekomunikacyjnym za obowiązkowe wykonywanie czynności przejęcia przekazów komunikacyjnych zleconych przez organy wymiaru sprawiedliwości, nie wymagają przestrzegania zasady pełnego zwrotu faktycznie poniesionych i należycie udokumentowanych przez operatorów kosztów wynikających z tych czynności, a ponadto zobowiązują organy administracyjne do oszczędności wydatków w porównaniu do poprzednio obowiązujących kryteriów obliczania wynagrodzenia?”

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz.U. 2018, L 321, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 2 czerwca 2021 r. – VB / Nacionaľna agencija za prichodite

(Sprawa C-340/21)

(2021/C 329/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: VB

Strona pozwana w postępowaniu kasacyjnym: Nacionaľna agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 24 i 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹⁾ z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że wystarczające jest zrealizowanie nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 12 rozporządzenia 2016/679 przez osoby, które nie są urzędnikami w administracji administratora danych osobowych i nie są pod jego kontrolą, aby przyjąć, że zastosowane środki techniczne i organizacyjne nie są odpowiednie?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, jaki powinien być przedmiot i zakres sądowej kontroli zgodności z prawem przy weryfikacji, czy zastosowane przez administratora danych osobowych środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 32 rozporządzenia 2016/679, są odpowiednie?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy zasadę rozliczalności określoną w art. 5 ust. 2 oraz art. 24 w związku z motywem 74 rozporządzenia 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że w postępowaniu z powództwa określonego w art. 82 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 na administratorze danych osobowych ciąży ciężar dowodu odnośnie do okoliczności, że zastosowane środki techniczne i organizacyjne, o których mowa w art. 32 rozporządzenia, są odpowiednie? Czy zarządzenie sporządzenia opinii przez biegłego sądowego można uznać za niezbędny i wystarczający środek dowodowy dla celów ustalenia, czy zastosowane przez administratora danych osobowych środki techniczne i organizacyjne są odpowiednie w sytuacji takiej jak rozpatrywana, w której nieuprawniony dostęp i ujawnianie danych osobowych jest rezultatem „ataku hakerskiego”?
- 4) Czy art. 82 ust. 3 rozporządzenia 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 12 rozporządzenia 2016/679 – w niniejszym wypadku poprzez „atak hakerski” osób, które nie są urzędnikami w administracji administratora danych osobowych i nie są pod jego kontrolą – jest zdarzeniem, w odniesieniu do którego administrator danych osobowych w żaden sposób nie ponosi winy, i jest podstawą zwolnienia z odpowiedzialności?
- 5) Czy art. 82 ust. 1 i 2 w związku z motywami 85 i 146 preambuły rozporządzenia 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana, w której naruszono bezpieczeństwo danych osobowych poprzez nieuprawniony dostęp i rozpowszechnianie danych osobowych zrealizowane w ramach „ataku hakerskiego”, same w sobie przeżyte przez podmiot danych osobowych obawy, zmartwienia i strach przed ewentualnym przyszłym nadużyciem danych osobowych – bez zaistnienia takiego nadużycia lub wyrządzenia innej szkody podmiotowi danych – są objęte szerokim rozumieniem pojęcia szkód niematerialnych i stanowi [to] podstawę do zasądzenia odszkodowania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) z dnia 5 maja 2021 r. w sprawie T-695/19, Enrico Falqui / Parlament Europejski, wniesione w dniu 24 czerwca 2021 r. przez Enrico Falqui

(Sprawa C-391/21 P)

(2021/C 329/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Enrico Falqui (przedstawiciele: F. Sorrentino, A. Sandulli, adwokaci)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania

- Wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej nr 1000680 z dnia 5 maja 2021 r., i w konsekwencji noty z dnia 8 lipca 2019 r. (oraz, stosownie do okoliczności projektu decyzji i opinii służby prawnej, będącej podstawą decyzji), a także zwrot nienależnie pobranych kwot z emerytury oraz obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów:

Zarzut pierwszy: naruszenie decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. ustanawiającej „Przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego”.

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 75 wyżej wymienionej decyzji. Artykuł ten nie stanowi, jak stwierdził Sąd, że do już przyznanych lub nabytych emerytur w dniu wejścia w życie Statutu znajdować będzie *pro futuro* zastosowanie tzw. zasada takich samych świadczeń, o której mowa w załączniku III do ZKDP, a zatem, iż ewentualna zmiana *in peius* krajowych emerytur powinna znaleźć odzwierciedlenie w emeryturach przyznanych przez Parlament, lecz przeciwnie, że emerytury już przyznane na podstawie tego przepisu są nienaruszalne zarówno co do ich wysokości jak i warunków.

Zarzut drugi: naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady proporcjonalności.

Sąd błędnie uznał, że zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady proporcjonalności nie zostały naruszone. Jeżeli chodzi o uzasadnione oczekiwania, zasada ta została naruszona poprzez przyjętą przez Parlament i Sąd wykładnię zasady takich samych świadczeń, która została już zakwestionowana w ramach zarzutu pierwszego, natomiast w odniesieniu do zasady proporcjonalności, Sąd błędnie przypisał znaczenie celowi założonemu przez włoską izbę deputowanych poprzez przyjęcie uchwały nr 14/18 (zmniejszenie ponoszonych z budżetu wydatków na emerytury) uznając go za zgodny z prawem, bez uwzględnienia tego, że w niniejszym przypadku, taki cel nie ma znaczenia, gdyż nie ma związku między nim a obciążeniem nałożonym na wnoszącego odwołanie.

Zarzut trzeci: naruszenie zasady, zgodnie z którą instytucje Unii nie mogą w drodze automatycznego odesłania implementować nieważnego przepisu krajowego.

Sąd błędnie stwierdził, że przepisy krajowe automatycznie znajdują zastosowanie, niezależnie od ich niezgodności z prawem i bez możliwości zbadania tej kwestii przez instytucje europejskie. Natomiast w sytuacji gdy instytucja Unii stosuje, poprzez odesłanie, przepis prawa krajowego zastosowanie znajduje ogólna zasada dotycząca zależności między porządkami prawnymi, zgodnie z którą zawierający odesłanie porządek prawny może odsyłać wyłącznie do prawowitych zasad porządku prawnego będącego przedmiotem odesłania, zgodnie z przypisaną im w pierwotnym porządku prawnym treścią: nieważne przepisy nie mogą być stosowane. W przeciwnym razie sytuacja wnoszącego odwołanie pozbawiona byłaby ochrony.

Zarzut czwarty: nieprawidłowe nieuwzględnienie przepisu krajowego wynikającego z orzeczenia nr 2/20 Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati italiana (rady jurysdykcyjnej włoskiej izby deputowanych)

Sąd nie uwzględnił, że w wyniku orzeczenia nr 2/20 Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (rady jurysdykcyjnej włoskiej izby deputowanych), krajowy system – który chciałby zastosować Parlament Europejski – obejmuje obecnie dwa etapy: pierwszy polegający na ponownym obliczeniu emerytury zgodnie z ogólnymi kryteriami określonymi w uchwale 14/18; a drugi na zastosowaniu ze strony oddziałów izby deputowanych procentowego wzrostu emerytury na wniosek strony i w oparciu o sytuację ekonomiczną i stanu zdrowia zainteresowanego. Taki system nie wydaje się możliwy do przeniesienia na szczebel europejski.

Zarzut piąty dotyczący wniosków uznanych za niedopuszczalne w pierwszej instancji oraz kosztów postępowania.

Wnoszący odwołanie żąda ponownie stwierdzenia nieważności, w koniecznym zakresie, projektu decyzji oraz opinii służby prawnej będącej podstawą decyzji Parlamentu, oraz zwrotu nienależnie pobranych kwot z jego emerytury oraz obciążenia Parlamentu kosztami postępowania w pierwszej i drugiej instancji.

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
14 kwietnia 2021 r. w sprawie T-543/19, Rumunia / Komisja, wniesione w dniu 29 czerwca 2021 r.
przez Rumunię**

(Sprawa C-401/21 P)

(2021/C 329/18)

Język postępowania: rumuński

Strony

Wnosząca odwołanie: Rumunia (przedstawiciele: E. Gane, L.-E. Bătașoi, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uwzględnienie odwołania, uchylenie w całości wyroku Sądu w sprawie T-543/19, orzeczenie na nowo w sprawie T-543/19 poprzez uwzględnienie skargi o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2019)4027 final w zakresie, w jakim Komisja zastosowała stopę dofinansowania w wysokości 75 %, a nie w wysokości 85 %, w odniesieniu do pierwszego i drugiego priorytetu programu operacyjnego;
albo
- uwzględnienie odwołania, uchylenie w całości wyroku Sądu w sprawie T-543/19 i przekazanie wspomnianej sprawy Sądowi, aby, orzekając na nowo, uwzględnił on skargę o stwierdzenie nieważności i stwierdził w części nieważność decyzji Komisji C(2019)4027 final w zakresie, w jakim Komisja zastosowała stopę dofinansowania w wysokości 75 %, a nie w wysokości 85 %, w odniesieniu do pierwszego i drugiego priorytetu programu operacyjnego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Rumunia podnosi trzy zarzuty:

- A. Błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 139 ust. 6 lit. a) rozporządzenia nr 1303/2013 w związku z art. 137 ust. 1 lit. a) i d) oraz art. 137 ust. 2, art. 131, art. 135 ust. 2 oraz art. 139 ust. 1, 2 i 7 tego samego rozporządzenia

Rumunia uważa, że Sąd dopuścił się różnych naruszeń prawa w odniesieniu do rozróżnienia między ostatnim wnioskiem o płatność okresową a zatwierdzeniem zestawienia wydatków, ignorując w nieuzasadniony sposób rolę tego ostatniego etapu i uznając, że stopą dofinansowania mającą zastosowanie do obliczenia wymagalnej kwoty jest stopa obowiązująca w momencie przedstawienia ostatniego wniosku o płatność okresową.

- B. Błędna wykładnia i błędne zastosowanie zasady jednoroczności w księgowości

Rumunia uważa, że Sąd dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował zasadę jednoroczności w księgowości, stwierdzając, iż zastosowanie do wydatków poniesionych w trakcie roku obrachunkowego i ujętych w systemie księgowym stopy dofinansowania ustalonej po złożeniu ostatniego wniosku o płatność okresową sprowadzałoby się do naruszenia wspomnianej wyżej zasady.

- C. Błędna wykładnia i błędne zastosowanie zasady niedziałania wstecz aktów prawnych

Rumunia uważa, że Sąd dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował zasadę niedziałania wstecz aktów prawnych, stwierdzając, iż stopa dofinansowania przewidziana w decyzji wykonawczej C(2018)8890 final z dnia 12 grudnia 2018 r. nie ma zastosowania do wydatków poniesionych w roku obrachunkowym 2017/2018, ponieważ sytuacja prawna Rumunii była już zakończona w momencie jej wejścia w życie – w dniu 12 grudnia 2018 r. – jako że rok obrachunkowy zakończył się w dniu 30 czerwca 2018 r., zaś ostatni wniosek o płatność okresową został złożony w dniu 6 lipca 2018 r.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Global Silicones Council i in. / Komisja

(Sprawa T-226/18) ⁽¹⁾

[REACH – Aktualizacja załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 określającego ograniczenia dotyczące produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych niebezpiecznych substancji, preparatów i wyrobów – Ograniczenia dotyczące oktametylocyklotetrasiloksanu (D4) i dekametylocyklopentasiloksanu (D5) – Oczywisty błąd w ocenie – Załącznik XIII do rozporządzenia nr 1907/2006 – Klasyfikacja na podstawie analizy ciężaru dowodów – Artykuł 68 rozporządzenia nr 1907/2006 – Niedopuszczalne ryzyko – Proporcjonalność – Istotne wymogi proceduralne]

(2021/C 329/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global Silicones Council (Waszyngton, DC, Stany Zjednoczone) Wacker Chemie AG (Monachium, Niemcy), Momentive Performance Materials GmbH (Leverkusen, Niemcy), Shin-Etsu Silicones Europe BV (Almere, Niemcy), Elkem Silicones France SAS (Lyon, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Kołtunowska i R. Semail)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: American Chemistry Council, Inc. (ACC) (Waszyngton) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i C. Grobecker)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller, D. Klebs, S. Eisenberg, S. Heimerl i S. Costanzo, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brandon, pełnomocnik, którego wspierali C. Banner i A. Parkinson, barristers), Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Darie i A. Tamás, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i A. Maceroni, pełnomocnicy), Europejska Agencja Chemikaliów (przedstawiciele: M. Heikkilä, W. Broere i A. Hautamäki, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2018/35 z dnia 10 stycznia 2018 r. zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do oktametylocyklotetrasiloksanu (D4) i dekametylocyklopentasiloksanu (D5) (Dz.U. 2018, L 6, s. 45).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Global Silicones Council, Wacker Chemie AG, Momentive Performance Materials GmbH, Shin-Etsu Silicones Europe BV i Elkem Silicones France SAS pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej, Europejska Agencja Chemikaliów i American Chemistry Council, Inc. (ACC) pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 11.6.2018.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Global Silicones Council i in. / ECHA(Sprawa T-519/18) ⁽¹⁾

[REACH – Ustalenie listy substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 – Wpisanie oktametylocyklotetrasiloksanu (D4), dekametylocyklopentasiloksanu (D5) i dodekametylocykloheksasiloksanu (D6) – Artykuły 57 i 59 rozporządzenia nr 1907/2006 – Załącznik XIII do rozporządzenia nr 1907/2006 – Klasyfikacja na podstawie analizy ciężaru dowodów – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność]

(2021/C 329/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global Silicones Council (Waszyngton, DC, Stany Zjednoczone) i 6 innych skarżących, których nazwy są wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci R. Cana i D. Abrahams)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (przedstawiciele: M. Heikkilä, W. Broere i A. Hautamäki, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: American Chemistry Council, Inc. (ACC) (Waszyngton) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i C. Grobecker)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller, D. Klebs, S. Heimerl i S. Costanzo, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Haasbeek i R. Lindenthal, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie całkowitego lub częściowego stwierdzenia nieważności decyzji ECHA z dnia 27 czerwca 2018 r. wpisującej oktametylocyklotetrasiloksan (D4), dekametylocyklopentasiloksan (D5) i dodekametylocykloheksasiloksan (D6) na listę substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Global Silicones Council i pozostałe strony skarżące, których nazwy są wymienione w załączniku, pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Komisja Europejska i American Chemistry Council, Inc. (ACC) pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 3 lutego 2021 r. – Moi / Parlament(Sprawa T-17/19) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Parlament – Mobbing – Decyzje przewodniczącego Parlamentu stwierdzające zaistnienie mobbingu wobec dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz nakładające na posła do Parlamentu Europejskiego sankcję w postaci utraty prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres 12 dni – Artykuły 11 i 166 regulaminu Parlamentu – Wewnętrzne postępowanie odwoławcze – Decyzja prezydium Parlamentu utrzymująca w mocy nałożoną sankcję – Artykuł 167 regulaminu Parlamentu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Termin do wniesienia skargi – Dopuszczalność – Prawo do obrony – Odpowiedzialność pozaumowna]

(2021/C 329/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giulia Moi (Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Pisano i P. Setzu)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele T. Lazian, S. Seyr i M. Windisch, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, tytułem żądania głównego, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności różnych aktów wydanych w ramach wszczętego wobec skarżącej postępowania w sprawie ustalenia i ukarania przypadków mobbingu, oraz, tytułem żądania ewentualnego, żądanie stwierdzenia zbyt daleko idącego lub nieproporcjonalnego charakteru sankcji nałożonej na nią i jej zastępcę w stosunku do sankcji przewidzianej w art. 166 lit. a) regulaminu Parlamentu, a także, po drugie, oparte na art. 268 TFUE żądanie zasądzenia od Parlamentu odszkodowania na jej rzecz oraz nakazanie przewodniczącemu Parlamentu ogłoszenia tej informacji na posiedzeniu plenarnym Parlamentu.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 2 października 2018 r. stwierdzającej, że działania Giulii Moi w stosunku do jej dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych stanowią przejaw mobbingu, decyzji przewodniczącego Parlamentu z dnia 2 października 2018 r. o nałożeniu na G. Moi, w charakterze sankcji za jej działania w stosunku do jej dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych, które zostały uznane za przejaw mobbingu, utraty prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres 12 dni, oraz decyzji prezydium Parlamentu z dnia 12 listopada 2018 r. w sprawie odwołania wewnętrznego wniesionego przez G. Moi w dniu 16 października 2018 r. na podstawie art. 167 regulaminu Parlamentu.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Parlament zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Włochy / Komisja(Sprawa T-265/19) ⁽¹⁾

[EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Włochy – Rozliczanie rachunków – Rozliczenie zgodności – Korekty finansowe – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Ryzyko poniesienia szkody finansowej – Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 – Rozporządzenie (WE) nr 885/2006 – Pierwsze ustalenie administracyjne lub sądowe – Istnienie nieprawidłowości]

(2021/C 329/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, którego wspierali R. Guizzi, A. Giordano i L. Vignato, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi, J. Aquilina i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności w części decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/265 z dnia 12 lutego 2019 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2019, L 44, s. 14) w zakresie, w jakim dotyczy niektórych wydatków poniesionych przez Republikę Włoską.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/265 z dnia 12 lutego 2019 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłącza z finansowania Unii niektóre wydatki poniesione przez Republikę Włoską w kwocie 305 122,74 EUR.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 3) Republika Włoska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Welter's / EUIPO (Kształt uchwytu z włosiem)

(Sprawa T-624/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt uchwytu z włosiem – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 329/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Welter's Co. Ltd (Touliu, Tajwan) (przedstawiciel: adwokat T. Meinke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Söder, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lipca 2019 r. (sprawa R 2428/2018-5) dotyczącą rejestracji trójwymiarowego oznaczenia tworzonego przez kształt uchwytu z włosiem jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Welter's Co. Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro i in. / Komisja
(Sprawa T-635/19) ⁽¹⁾

[Odpowiedzialność pozaumowna – Pomoc państwa – Sektor bankowy – Projekt dokapitalizowania przez konsorcjum bankowe prawa prywatnego na rzecz jednego z jego członków – Zatwierdzenie interwencji przez bank centralny państwa członkowskiego – Odstąpienie od ratowania i wszczęcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Dyrektywy 2014/49/WE i 2014/59/UE – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Żądania udzielenia informacji i zajęcia stanowiska przez Komisję na etapie wstępnego postępowania wyjaśniającego – Brak związku przyczynowego]

(2021/C 329/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro (Pesaro, Włochy) Montani Antaldi Srl (Pesaro), Fondazione Cassa di Risparmio di Fano (Fano, Włochy), Fondazione Cassa di Risparmio di Jesi (Jesi, Włochy), Fondazione Cassa di Risparmio della Provincia di Macerata (Macerata, Włochy) (przedstawiciele: A. Sandulli i B. Cimino, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Stancanelli, I. Barcew, A. Bouchagiar i D. Recchia, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 268 TFUE, zmierzające do uzyskania naprawienia szkody majątkowej, jaką skarżące miały ponieść w szczególności z powodu niezgodnego z prawem zachowania Komisji, które uniemożliwiło ratowanie Banca delle Marche.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro, Montani Antaldi Srl, Fondazione Cassa di Risparmio di Fano, Fondazione Cassa di Risparmio di Jesi i Fondazione Cassa di Risparmio della Provincia di Macerata zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Ardagh Metal Beverage Holdings / EUIPO (Kombinacja dźwięków towarzyszących otwieraniu puszek napoju gazowanego)

(Sprawa T-668/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie unijnego znaku towarowego tworzonego przez kombinację dźwięków towarzyszących otwieraniu puszek napoju gazowanego – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]

(2021/C 329/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ardagh Metal Beverage Holdings GmbH & Co. KG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Abrar)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Fischer, D. Hanf i D. Walicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lipca 2019 r. (sprawa R 530/2019-2) dotyczącą rejestracji kombinacji dźwięków powstających przy otwieraniu puszek napoju gazowanego jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty poniesione w postępowaniu przed Sądem.
- 3) Ardagh Metal Beverage Holdings GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty poniesione w postępowaniu przed Sądem oraz niezbędne koszty poniesione w związku z postępowaniem przed Izłą Odwoławczą EUIPO.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Skyliners / EUIPO – Sky (SKYLINERS)**(Sprawa T-15/20) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie unijnego słownego znaku towarowego „SKYLINERS” – Wcześniejsze unijne słowne znaki towarowe „SKY” – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 41 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 46 ust. 1 lit. a) rozporządzenia(UE) 2017/1001] – Uprawnienie do wniesienia sprzeciwu]

(2021/C 329/26)*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Skyliners GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck i C. Stöber)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Sky Ltd (Isleworth, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat A. Zalewska i A. Brackenbury, solicitor)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 października 2019 r. (sprawa R 798/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Sky a Skyliners.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 29 października 2019 r. (sprawa R 798/2018-4).
- 2) EUIPO i Sky Ltd pokrywają koszty własne oraz, solidarnie, koszty poniesione przez Skyliners GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Zoom / EUIPO – Facetec (ZOOM)(Sprawa T-204/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy ZOOM – Wcześniejsze, graficzny i słowny, unijne znaki towarowe ZOOM – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 329/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zoom KK (przedstawiciel: adwokat M. de Arpe Tejero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: K. Zajfert, J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Facetec, Inc. (Las Vegas, Nevada, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Wilhelm)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 lutego 2020 r. (sprawa R 507/2019-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Zoom KK a Facetec.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zoom KK zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Biovene Cosmetics / EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)(Sprawa T-227/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BIOVÈNE BARCELONA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BIORENE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 329/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Estella Garbayo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Eugène Perma France (Saint-Denis, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Havard Duclos)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lutego 2020 r. (sprawa R 1661/2019-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Eugène Perma France a Biovene Cosmetics.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Biovene Cosmetics, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Biovene Cosmetics / EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE)

(Sprawa T-232/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BIOVÈNE – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BIORENE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 329/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Estella Garbayo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Eugène Perma France (Saint-Denis, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Havard Duclos)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lutego 2020 r. (sprawa R 739/2019-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Eugène Perma France a Biovene Cosmetics.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Biovene Cosmetics, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Arbuzow / Rada

(Sprawa T-267/20) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Spoczywający na Radzie obowiązek zweryfikowania, czy decyzja organu państwa trzeciego została podjęta z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej]

(2021/C 329/30)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Serhij Arbuzow (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat V. Rytnikov)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Pekař i P. Mahnič, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 10) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 1), w zakresie, w jakim akty te wymieniają nazwisko skarżącego w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim nazwisko Serhija Arbuzowa zostało pozostawione w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 222 z 6.7.2020

Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Pszonka / Rada

(Sprawa T-268/20) (¹)

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Spoczywający na Radzie obowiązek zweryfikowania, czy decyzja organu państwa trzeciego została podjęta z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej]

(2021/C 329/31)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Artem Wiktorowycz Pszonka (Kramatorsk, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Pekař i P. Mahnič, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 10) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 1), w zakresie, w jakim akty te wymieniają nazwisko skarżącego w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim nazwisko Artema Wiktorowycza Pszonki zostało pozostawione w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Pszonka / Rada

(Sprawa T-269/20) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Spoczywający na Radzie obowiązek zweryfikowania, czy decyzja organu państwa trzeciego została podjęta z poszanowaniem prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej]

(2021/C 329/32)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Wiktor Pawłowycz Pszonka (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Pekař i P. Mahnič, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 10) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2020, L 71, s. 1), w zakresie, w jakim akty te wymieniają nazwisko skarżącego w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim nazwisko Wiktora Pawłowycza Pszonki zostało pozostawione w wykazie osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie te środki ograniczające.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – MCM Products / EUIPO – The Nomad Company (NOMAD)(Sprawa T-285/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy NOMAD – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter odróżniający – Brak charakteru opisowego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 329/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MCM Products AG (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat S. Eichhammer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Kondás i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: The Nomad Company BV (Zevenaar, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat S. Tigu)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 marca 2020 r. (sprawa R 854/2019-4), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między MCM Products a The Nomad Company.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) MCM Products AG zostaje obciążona kosztami postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Ceramica Flaminia / EUIPO – Ceramica Cielo (goclean)(Sprawa T-290/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy goclean – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Badanie stanu faktycznego z urzędu – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania – Artykuł 52 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 59 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001)]

(2021/C 329/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Improda i R. Arista)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Capostagno, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Ceramica Cielo SpA (Fabbrica di Roma, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Ghedina, L. Gyulai i E. Fassina)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 marca 2020 r. (sprawa R 991/2018-2), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Ceramica Cielo a Ceramica Flaminia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ceramica Flaminia SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Acciona / EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Sprawa T-362/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy REACCIONA – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001] – Istnienie krajowego postępowania sądowego – Brak uzasadnionego powodu nieużywania]

(2021/C 329/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Acciona SA (Alcobendas, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Erdozain López)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Agencia Negociadora PB SL (Las Rozas de Madrid, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci I. Temiño Ceniceros i F. Ortega Sánchez)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 kwietnia 2020 r. (sprawa R 652/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Agencia Negociadora PB a Acciona.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Acciona SA pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) oraz przez Agencia Negociadora PB SL.

⁽¹⁾ Dz.U. C 255 z 3.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Framery / EUIPO – Smartblock (Budynek przenośny)**(Sprawa T-373/20) ⁽¹⁾**

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający budynek przenośny – Wcześniejsze wzory – Dowód ujawnienia – Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Podstawa unieważnienia – Brak indywidualnego charakteru – Brak innego całościowego wrażenia – Artykuł 6 ust. 1 lit. b) i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002 – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 329/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Framery Oy (Tampere, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck i C. Stöber)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Smartblock Oy (Helsinki, Finlandia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 kwietnia 2020 r. (sprawa R 616/2019-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Smartblock a Framery.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Framery Oy zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 17.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 7 lipca 2021 r. – Eggy Food / EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)**(Sprawa T-464/20) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego YOUR DAILY PROTEIN – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 329/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Eberhardt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 maja 2020 r. (R 2235/2019-5) dotyczącą zgłoszenia do rejestracji oznaczenia graficznego YOUR DAILY PROTEIN jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Eggy Food GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Makk / EUIPO – Ubaty Luxury Cosmetics (PANTA RHEI)

(Sprawa T-501/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy PANTA RHEI – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy PANTA RHEI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 329/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stefan Makk (Graz, Austria) (przedstawiciel: adwokat I. Hödl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: V. Ruzek i L. Lapinskaite, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Ubaty Luxury Cosmetics, SL (Alcobendas, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Vendrell)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2020 r. (sprawa R 2337/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Ubaty Luxury Cosmetics a S. Makkiem.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Stefan Makk zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2020.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Wolf Oil / EUIPO – Rolf Lubricants (ROLF)

(Sprawa T-531/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy ROLF – Wcześniejszy międzynarodowy znak towarowy Wolf – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym]

(2021/C 329/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wolf Oil Corporation NV (Hemiksem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci T. Heremans i L. Depypere)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: K. Kompari i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Rolf Lubricants GmbH (Leverkusen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Terheggen i S. Sullivan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 czerwca 2020 r. (sprawa R 1958/2019-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Wolf Oil Corporation a Rolf Lubricants.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wolf Oil Corporation NV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 339 z 12.10.2020.

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2021 r. – SV / EBI**(Sprawa T-311/21)**

(2021/C 329/40)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: SV (przedstawiciele: adwokaci L. Levi, M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny strony skarżącej za 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji radcy generalnego z dnia 26 czerwca 2020 r. potwierdzającej sprawozdanie z oceny za 2019 r. w ramach przeglądu Staff-DG oraz decyzji DG ds. Personelu z dnia 22 lutego 2021 r. oddalającej wniosek skarżącego o wszczęcie postępowania administracyjnego;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej odszkodowania za poniesioną przez skarżącego szkodę, opisaną w niniejszej skardze;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną *ex aequo et bono* na 5 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku pełnej kontroli oceny – Naruszenie przepisów wykonawczych EBI.

- Strona skarżąca twierdzi, że radca generalny nie przeprowadził pełnej kontroli oceny wyników pracy, jak wymagają tego przepisy wykonawcze EBI, lecz ograniczył ocenę do kontroli marginalnej, ograniczonej do ustalenia, czy sprawozdanie było dotknięte oczywistym błędem w ocenie. W tym samym duchu strona skarżąca twierdzi, że DG ds. Personelu również nie dokonała pełnej oceny wyników pracy, wbrew wymogom przepisów wykonawczych EBI.

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodnej z prawem oceny bezwzględnej ewaluacji wyników w zakresie celów i kompetencji strony skarżącej – Naruszenie wytycznych w sprawie zarządzania wynikami pracy (PM).

- Dokonana przez przełożonego strony skarżącej bezwzględna ewaluacja celów i kompetencji narusza wytyczne PM, ponieważ opiera się na względnej ocenie w ramach wydziału, departamentu i dysekcji zamiast na ocenie bezwzględnych osiągnięć i wykazania kompetencji przez stronę skarżącą. Taka błędna ocena została następnie zatwierdzona i zastosowana przez radcę generalnego i DG ds. Personelu, co czyni ich decyzję również niezgodną z prawem.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz sekcji 3.4 wytycznych w sprawie PM.
 - Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie uzasadniła należycie sprawozdania z oceny, ponieważ sprawozdanie to nie dokumentuje dyskusji, która toczyła się pomiędzy stroną skarżącą a jej przełożonym oraz ponieważ przedstawione powody są niewystarczające, aby zrozumieć niższe oceny w porównaniu z poprzednim rokiem.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz braku sprawiedliwej, obiektywnej i całościowej oceny bezwzględnych wyników pracy strony skarżącej – Naruszenie obowiązku dobrej administracji i obowiązku staranności – Naruszenie wytycznych PM.
 - Strona skarżąca uważa, że ocena dokonana przez jej przełożonego, zatwierdzona przez radcę generalnego i DG ds. Personelu, nie uwzględnia należycie wszystkich czynników i jest dotknięta oczywistymi błędami.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do oceny kierowniczej, a w szczególności braku awansu na stanowisko w grupie zaseregowania D.
 - Strona skarżąca w pełni spełniła wszystkie kryteria awansu, w szczególności ze względu na to, że osiągała dobre wyniki na swoim obecnym stanowisku, posiada zdolności i potencjał do pracy na wyższym poziomie, co wielokrotnie potwierdził jej przełożony oraz wykazała motywację do pracy na wyższym poziomie, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że stale wykonywała odpowiednie obowiązki na wyższym poziomie. Strona pozwana nie uzasadniła swojej decyzji o nieawansowaniu strony skarżącej. Takie uzasadnienie nie znajduje się ani w decyzji generalnego radcy prawnego, ani w decyzji dyrekcji generalnej ds. personelu.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
 - Wyniki osiągnięte w 2019 r. nie odzwierciedlają indywidualnej dyskusji na temat wyników pracy i były dużym zaskoczeniem.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – TB / ENISA

(Sprawa T-322/21)

(2021/C 329/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TB (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji wydanej przez dyrektora wykonawczego ENISA o niezaklasyfikowaniu stanowiska kierownika Wydziału Biura Politycznego oraz stanowiska kierownika Wydziału Finansów i Zamówień jako stanowisk dla celów mobilności wewnętrznej (zwanej dalej „dorozumianą decyzją”);
- dorozumiana decyzja wynika z:
 - obwieszczenia administracyjnego 2020–11 przedstawiającego wnioski z dialogów na temat mobilności wewnętrznej z dnia 1 września 2020 r., opublikowanych w dniu 3 września 2020 r. („Wnioski”), zgodnie z którym to obwieszczeniem trzy stanowiska kierowników wydziałów, odpowiadające mianowicie Wydziałowi ds. Zabezpieczonej Infrastruktury i Usług (COD1), Wydziałowi ds. Bezpieczeństwa Danych i Standaryzacji (COD2) oraz Wydziałowi ds. Bezpieczeństwa Operacyjnego (COD3) zostały zaklasyfikowane jako stanowiska do celów mobilności wewnętrznej;
 - decyzji z dnia 5 sierpnia 2020 r. opublikowanych na stronie internetowej ENISA, dotyczących dwóch wakatów, które miały być obsadzone w drodze konkursu otwartego na stanowiska kierownika wydziału w Biurze Dyrektora Wykonawczego i w dziale wsparcia korporacyjnego.
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności Wniosków i decyzji z dnia 5 sierpnia 2020 r.;

- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 3 marca 2021 r. oddalającej zażalenie złożone przez stronę skarżącą na dorozumianą decyzję, Wnioski i decyzje z dnia 5 sierpnia 2020 r.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku jasności i przejrzystości, naruszenia zasady pewności prawa, oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia zasady 6 decyzji MB (Management Board) 2020/5.
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia załącznika 1 do komunikatu administracyjnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia siódmej i ósmej zasady decyzji MB 2020/5, naruszenia zasady dobrej administracji i art. 41 Karty praw podstawowych UE oraz naruszenia obowiązku dbałości.

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2021 r. – Ryanair / Komisja

(Sprawa T-340/21)

(2021/C 329/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Ireland) (przedstawiciele: E. Vahida, F.-C. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating i I.-G. Metaxas-Maranghidis, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 23 grudnia 2020 w sprawie pomocy państwa SA.59462 (2020/N) – Grecja – COVID-19: Odszkodowanie na rzecz Aegean Airlines (!); oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana niewłaściwie zastosowała art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie w ramach kontroli proporcjonalności pomocy w stosunku do szkód spowodowanych kryzysem COVID-19.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana w zaskarżonej decyzji naruszyła konkretne postanowienia TFUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego, które leżą u podstaw liberalizacji transportu lotniczego w Unii od końca lat 80-tych (tj. zasady: niedyskryminacji, swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości) oraz rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 (?).
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że pozwana nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności i naruszyła prawa proceduralne skarżącej.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021 C 122, s. 15 i 16

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (wersja przekształcona) (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2008, L 293, s. 3)

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2021 r. – Bambu Sales / EUIPO (BAMBU)

(Sprawa T-342/21)

(2021/C 329/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bambu Sales, Inc. (Secaucus, New Jersey, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Stein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „BAMBU” – zgłoszenie nr 18 105 815

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 kwietnia 2021 r. w sprawie R 18 105 815

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2021 r. – Hewlett Packard Enterprise Development / EUIPO – Aruba (ARUBA)

(Sprawa T-343/21)

(2021/C 329/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hewlett Packard Enterprise Development LP (Houston, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia i N. Parrotta)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Aruba SpA (Bibbiena, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy ARUBA – unijny znak towarowy nr 14 421 598

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie R 259/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu;
- obciążenie Aruba S.p.A kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w odniesieniu do oceny podobieństwa między kolidującymi ze sobą oznaczeniami.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2021 r – Plusmusic / EUIPO – Groupe Canal + (+music)

(Sprawa T-344/21)

(2021/C 329/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Plusmusic AG (Dietikon, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci M. Maier i A. Spieß)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „+music” – zgłoszenie nr 17 482 571

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie R 1236/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim utrzymuje ona w mocy sprzeciw wniesiony przez drugą stronę w postępowaniu przed izbą odwoławczą na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, ze względu na błędną ocenę wizualnego porównania oznaczeń;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, ze względu na błędną ocenę charakteru odróżniającego wcześniejszych przedstawiających krzyż znaków towarowych;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, ze względu na błędną ocenę prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2021 r. – Hewlett Packard Enterprise Development / EUIPO – Aruba (ARUBA NETWORKS)**(Sprawa T-345/21)**

(2021/C 329/46)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Hewlett Packard Enterprise Development LP (Houston, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia i N. Parrotta)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Aruba SpA (Bibbiena, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego unijnego znaku towarowego ARUBA NETWORKS – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 198 196

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 marca 2021 r. w sprawie R 1473/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu;
- obciążenie Aruba S.p.A kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w odniesieniu do oceny podobieństwa między kolidującymi ze sobą oznaczeniami.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2021 r. – Hecht Pharma / EUIPO – Gufic Biosciences (Gufic)**(Sprawa T-346/21)**

(2021/C 329/47)

*Język skargi: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Hecht Pharma GmbH (Bremervörde, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Sachs i J. Sachs)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Gufic Biosciences Ltd (Bombaj, Indie)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy Gufic – unijny znak towarowy nr 8 613 044*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 marca 2021 r. w sprawie R 2738/2019-2**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i stwierdzenie wygaśnięcia prawa do unijnego znaku towarowego nr 008 613 044 Gufic również dla towarów z klasy 5 „leki”
- obciążenie Gufic Biosciences Ltd. kosztami niniejszego postępowania oraz wcześniejszych postępowań.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2021 r. – ClientEarth / Komisja**(Sprawa T-354/21)**

(2021/C 329/48)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, B. Verheijen i T. van Helfteren)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 kwietnia 2021 r. odmawiającej udzielenia dostępu do wnioskowanych dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ i rozporządzenia (WE) nr 1367/2006⁽²⁾, dotyczących stanu wprowadzenia w życie kontroli rybołówstwa we Francji i w Danii oraz istnienia w Unii Europejskiej spraw pilotażowych i postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczących wykonania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009⁽³⁾; i
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że pozwana dopuściła się naruszeń prawa i popełniła oczywiste błędy w ocenie prowadzące do błędnego zastosowania wyjątku dotyczącego ochrony celów czynności kontroli, dochodzenia i audytu zgodnie z art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia w sprawie przejrzystości i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, jak również naruszenia obowiązku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że pozwana niesłusznie odrzuciła istnienie nadrzędnego interesu publicznego uzasadniającego ujawnienie wnioskowanych dokumentów.

-
- (¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. 2009, L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2021 r. – Polo Club Düsseldorf/ EUIPO – Company Bridge and Life (POLO CLUB DÜSSELDORF EST. 1976)

(Sprawa T-355/21)

(2021/C 329/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polo Club Düsseldorf GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat C. Weil)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Company Bridge and Life, SL (Elche, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy POLO CLUB DÜSSELDORF EST. 1976 – zgłoszenie nr 17 984 671

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie R 1667/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2021 r. – Future Motion / EUIPO – El Corte Inglés
(HYPERCORE)**

(Sprawa T-356/21)

(2021/C 329/50)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Future Motion, Inc. (Santa Cruz, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat F.-M. Orou)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego HYPERCORE – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 360 694

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie R 1229/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku przystąpienia do sprawy w charakterze interwenienta przez drugą stronę w postępowaniu przed izbą odwoławczą, obciążenie EUIPO i interwenienta solidarnie kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2021 r. – Jose A. Alfonso Arpon / EUIPO – Puma (PLUMAFlex by Roal)

(Sprawa T-357/21)

(2021/C 329/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jose A. Alfonso Arpon SL (Arnedo, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Escudero Pérez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy PLUMAflex by Roal – zgłoszenie nr 17 880 571

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 kwietnia 2021 r. w sprawie R 2991/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu odwoławczym własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2021 r. – Sushi&Food Factor / EUIPO (READY 4YOU)

(Sprawa T-367/21)

(2021/C 329/52)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Sushi&Food Factor sp. z o.o. (Robakowo, Polska) (przedstawiciel: J. Gwiazdowska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego READY 4YOU – zgłoszenie nr 18 210 977

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 kwietnia 2021 r. w sprawie R 2273/2020-5

Żądanie

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości i wydanie ostatecznego wyroku poprzez dopuszczenie do rejestracji zgłoszenia znaku towarowego Unii Europejskiej nr 18 210 977;
- ewentualnie uchylenie decyzji Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 kwietnia 2021 r. w sprawie R 2273/2020-5 i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym także kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą oraz Wydziałem Działów Operacyjnych EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 20 i art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. a) i c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawa do bycia wysłuchanym, obowiązku uzasadniania swoich decyzji, zasady dobrej administracji, pewności prawa i równości traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2021 r. – Biogena / EUIPO – Alter Farmacia (NUTRIFEN AGNUBALANCE)

(Sprawa T-370/21)

(2021/C 329/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Biogena GmbH & Co KG (Salzburg, Austria) (przedstawiciel: adwokat I. Schiffer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Alter Farmacia, SA (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego NUTRIFEN AGNUBALANCE – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 430 349

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 kwietnia 2021 r. w sprawie R 1208/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- dopuszczenie do rejestracji IR 1 430 349 dla wszystkich zgłoszonych towarów;
- obciążenie EUIPO i Alter Farmacia, SA kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
 - Naruszenie art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2021 r. – Sympatex Technologies / EUIPO – Liwe Española (Sympathy Inside)

(Sprawa T-372/21)

(2021/C 329/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sympatex Technologies GmbH (Unterföhring, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat E. Strauß)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Liwe Española, SA (Puente Tocinos, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Sympathy Inside” – zgłoszenie nr 16 286 106

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie R 1777/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu wobec rejestracji słownego unijnego znaku towarowego nr 16 286 106 „Sympathy Inside” w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania sądowego, zaś drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą kosztami postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów i Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2021 r. – documentus Deutschland / EUIPO – Reisswolf (REISSWOLF)

(Sprawa T-374/21)

(2021/C 329/55)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: documentus Deutschland GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Weller, V. Wolf und A. Wulff)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG (Hamburg)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy REISSWOLF – unijny znak towarowy nr 5 791 751

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie R 2354/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień EUIPO z dnia 9 września 2019 r. w postępowaniu (unieważnienie) nr 17 081 C dotyczącym unijnego znaku towarowego nr 5791751, REISSWOLF
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001
- Naruszenie art. 59 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2021 r. – Leinfelder Uhren München/EUIPO – Schafft
(Przedstawienie figury geometrycznej)

(Sprawa T-375/21)

(2021/C 329/56)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Lüft)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Thomas Schafft (Monachium)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie figury geometrycznej) – unijny znak towarowy nr 13 975 453

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 marca 2021 r. w sprawach połączonych R 1931/2018-2 i R 1936/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdza wygaśnięcie kwestionowanego unijnego znaku towarowego 013975453 również dla towarów z klasy 14 (zegarki naręczne) i z klasy 18 (paski do zegarków);
- oddalenie odwołania wniesionego przez stronę domagającą się unieważnienia prawa do znaku w sprawie R 1931/2018-2;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania;
- w przypadku wzięcia przez drugą stronę postępowania przed Izbą odwoławczą udziału w postępowaniu w charakterze interwenienta obciążenie jej jej własnymi kosztami.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2021 r. – D&A Pharma / EMA

(Sprawa T-381/21)

(2021/C 329/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Debregeas et associés Pharma (D&A Pharma) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: N. Viguié i D. Krzisch, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji, którą Europejska Agencja Leków (EMA) zlikwidowała naukową grupę doradcą „Scientific Advisory Group on Psychiatry” Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi (CHMP) powstałą w wyniku publicznego wezwania do wykazania zainteresowania przez ekspertów stania się członkami stałych naukowych grup doradczych (SAG) EMA z dnia 5 maja 2021 r. i komunikatu prasowego z dnia 5 maja 2021 r.
- Obciążenie EMA kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady równości pomiędzy kandydatami ubiegającymi się o pozwolenie na dopuszczenie na rynek (AMM), zasady spójności opinii instytucji oraz naruszenia postanowień art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 726/2004⁽¹⁾. Skarżąca dodaje, że zlikwidowanie naukowej grupy doradczej „Scientific Advisory Group on Psychiatry” jest bezprawne, z tego powodu ogólnie rzecz biorąc, że pozbawia ono kandydatów ubiegających się o AMM gwarancji spójności opinii wyrażonych w szczególnej dziedzinie leczniczej, jaka jest psychiatria, ale także i z tego powodu, że może ono prowadzić do braku spójności i odmiennego traktowania kandydatów ubiegających się o AMM w ramach postępowania w sprawie ponownego przeanalizowania opinii przewidzianego w art. 9 rozporządzenia nr 726/2004, o przeprowadzenie którego może wystąpić kandydat ubiegający się o AMM w przypadku negatywnej opinii Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi w ramach pierwotnego postępowania.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady bezstronności, która powinna przyświecać postępowaniom w sprawach wniosków o udzielenie AMM przed EMA oraz art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 726/2004. Skarżąca podnosi w tym zakresie, że zlikwidowanie ww. naukowej grupy doradczej nieodzwrotnie powoduje powstanie po stronie kandydata ubiegającego się o AMM w dziedzinie leków psychiatrycznych, który wystąpił o ponowne przeanalizowanie opinii, uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego postępowania, ponieważ członkowie komitetu ad hoc są wybierani przez CHMP do celów ponownego przeanalizowania opinii i w stosunku do każdego z kandydatów.

3. Zarzut trzeci dotyczący zarzutu bezprawności art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 726/2004 w przypadku, w którym Sąd uznałby, iż ów artykuł zezwala CHMP EMA na ustanawianie i likwidację według swojego uznania naukowych grup roboczych, co naruszałoby zasady równości, bezstronności i spójności.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2021 r. – the aircscreen company / EUIPO – Moviescreens Rental (airscreen)

(Sprawa T-382/21)

(2021/C 329/58)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: the aircscreen company GmbH & Co. KG (Münster, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte O. Spieker, A. Schönfleisch i N. Willich)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Moviescreens Rental GmbH (Damme, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego aircscreen – zgłoszenie nr 16 926 735

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 maja 2021 r. w sprawie R 1990/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL